

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 303/2017-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti regionPRESS, s. r. o., Študentská 2, Trnava, zastúpenej Mgr. Petrom Kubalom, Advokátska kancelária, Pod Párovcami 1362/55, Piešťany, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 22 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protikorupčnej jednotky, expozitúry Západ, Nitra, v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-456/NKA-PK-ZA-2015 a postupom Úradu špeciálnej prokuratúry a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 108/15/1000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti regionPRESS, s. r. o., Trnava, o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. apríla 2016 doručená sťažnosť spoločnosti regionPRESS, s. r. o., Študentská 2, Trnava (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej Mgr. Petrom Kubalom, Advokátska kancelária,

Pod Párovcami 1362/55, Piešťany, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 22 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protikorupčnej jednotky, expozitúry Západ, Nitra (ďalej len „prezídium PZ“), v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-456/NKA-PK-ZA-2015 a postupom Úradu špeciálnej prokuratúry a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 108/15/1000.

2. Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že vyšetrovateľ prezídia PZ uznesením z 11. júna 2015 začal trestné stíhanie vo veci zločinu skrátene dane a poistného podľa ustanovení § 276 ods. 1 a 4 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), pričom podľa ustanovení § 89 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) vyzval 11. júna 2015 konateľa sťažovateľky k vydaniu špecifikovaných vecí súvisiacich s podnikateľskou činnosťou sťažovateľky ako vecí dôležitých pre trestné konanie. V zápisnici o vydaní vecí zo 7. júla 2015 konateľ sťažovateľky namietal, že je výzva v niektorých bodoch obsahovo nepresná a súčasne uviedol, že z časových dôvodov výzvu v niektorých bodoch nebol schopný splniť. Vyšetrovateľ prezídia PZ adresoval konateľovi sťažovateľky ďalšiu výzvu z 20. júla 2015, na ktorú tento reagoval v zápisnici o vydaní vecí z 29. júla 2015, kde namietal, že časť výzvy už bola z jeho strany splnená. Vo vzťahu k ďalším bodom argumentoval, že sa výzva týka skutočností podliehajúcich obchodnému tajomstvu, pričom k poskytnutiu týchto údajov neboli splnené procesné podmienky predpísané ustanoveniami § 3 ods. 5 Trestného poriadku („Údaje, ktoré sú predmetom obchodného tajomstva, bankového tajomstva alebo daňového tajomstva, alebo údaje z evidencie zaknihovaných cenných papierov môže požadovať pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní prokurátor a s jeho predchádzajúcim súhlasom aj policajt, v konaní pred súdom predseda senátu“).

3. Vyšetrovateľ prezídia PZ vydal v rámci vedeného trestného konania príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemku č. p. PPZ-NKA-PKJ2-V-144/2015

z 3. augusta 2015 (ďalej len „príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov z 3. augusta 2015“), ktorým nariadil vykonať v sídle sťažovateľky predmetnú prehliadku, a to pre dôvodné podozrenie, že sa v uvedených priestoroch nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie (konkrétne špecifikované účtovné dokumenty a uložené počítačové údaje). Takisto prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry vydal príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov sp. zn. VII/1 Gv 108/15/1000 z 5. augusta 2015 (ďalej len „príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov z 5. augusta 2015“), ktorým sťažovateľke uložil, aby umožnila vyhotovenie a ponechanie si kópie uložených počítačových údajov, ktoré boli uložené prostredníctvom počítačových systémov a pamäťových médií v sídle sťažovateľky, súvisiacich s vedením účtovnej dokumentácie, keďže sú tieto údaje nevyhnutné na objasnenie skutočností dôležitých pre trestné konanie.

4. Sťažovateľka považuje príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemku z 3. augusta 2015 za nezákonný, keďže podľa jej názoru bol vydaný nepríslušným policajtom, nie je náležité odôvodnený a neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku. Rovnako za nezákonný považuje sťažovateľka aj príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov z 5. augusta 2015, keďže podľa jej názoru nie je náležité odôvodnený a neboli splnené podmienky pre jeho vydanie.

5. V nadväznosti na tvrdenie o nezákonnosti oboch vydaných príkazov sťažovateľka prezentuje argumentáciu, v ktorej poukazuje na objektívne okolnosti, ktoré jej bránili splniť výzvu v niektorých jej bodoch (časové hľadisko – neposkytnutie primeranej lehoty k splneniu výzvy; nesplnenie procesných podmienok pre oznámenie údajov majúcich podľa tvrdenia sťažovateľky charakter obchodného tajomstva a pod.). Sťažovateľka je toho názoru, že tvrdenie uvedené v oboch príkazoch, a síce, že týmto príkazom predchádzala výzva jej adresovaná, nie je pravdivé. Ďalej dôvodí, že obe výzvy na vydanie vecí „*neboli adresované príslušnej osobe a teda ani nedošlo k ich účinnému doručeniu*“. Taktiež namietá, že počas prehliadky jej priestorov konateľ sťažovateľky zabezpečil pre účely vyhotovenia kópie požadovaných údajov kompetentnú osobu, ktorá mala byť priamo na mieste po technickej stránke nápomocná pri realizácii tohto úkonu, avšak zo strany vyšetrovateľa a pribratého súdneho znalca bola táto možnosť odmietnutá, rovnako nebol

podľa vyjadrenia sťažovateľky dodržaný vopred dohodnutý postup, a síce že sa kopírovanie relevantných dát uskutoční v prítomnosti konateľa sťažovateľky.

6. Sťažovateľka postupu orgánov činných v trestnom konaní ďalej vytýka, že v rozpore s účelom príkazu na uchovanie a vydanie počítačových údajov, ktorého predmetom bolo vydanie údajov súvisiacich s vedením jej účtovnej dokumentácie, došlo na základe faktického odňatia dvoch pevných diskov z počítača prokuristky sťažovateľky a servera sťažovateľky k odňatiu vecí, ktoré obsahujú nielen údaje týkajúce sa jej účtovnej dokumentácie, ale aj údaje týkajúce sa síce jej činnosti, avšak nesúvisiace s jej účtovnou dokumentáciou a tiež údaje majúce súkromnú povahu (údaje týkajúce sa výlučne súkromia prokuristky a konateľa sťažovateľky a tiež osobné údaje zamestnancov sťažovateľky). V tejto súvislosti sťažovateľka formuluje svoje domnienky o vyhotovení kópie aj týchto počítačových údajov, ktoré nemajú žiaden súvis s vyšetrovanou trestnou činnosťou.

7. V sťažnosti sťažovateľka ďalej formuluje tvrdenie, že o vykonaní úkonu odňatia vecí (pevných diskov a serveru) nebola vyhotovená zápisnica. Je toho názoru, že *„Odňatím vecí (zariadení obsahujúcich dané žiadané údaje a tiež iné údaje) nebol naplnený vydaný príkaz prokurátora, nakoľko ten smeroval k inej forme uchovania a vydania počítačových údajov“*.

Sťažovateľka v závere tiež prezentuje domnienku, že v rozpore s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku boli predmetné odňaté veci v držbe nepovolanej osoby (*„iné osoby ako vyšetrovatel“*).

8. Sťažovateľka dodáva, že ochranu svojich práv primárne uplatnila prostredníctvom právnych prostriedkov v zmysle ustanovení § 31 a nasledujúcich zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, ktoré jej však nepriniesli efektívnu ochranu, keďže oba jej podnety, prvý z 18. augusta 2015 adresovaný úradu špeciálnej prokuratúry a druhý z 9. decembra 2016 adresovaný Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), boli odložené ako nedôvodné.

9. Sťažovateľka na základe prezentovanej argumentácie v závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol nálezom, v ktorom by vyslovil porušenie jej

základných práv podľa čl. 20 ods. 1 , čl. 22 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 listiny a práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru postupom prezídia PZ v konaní vedenom pod ČVS: PPZ -456/NKA-PK-ZA-2015 a postupom úradu špeciálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 108/15/1000, zrušil príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov z 3. augusta 2015 a príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov z 5. augusta 2015, zakázal pokračovať prezídiu PZ a úradu špeciálnej prokuratúry v porušovaní jej označených práv zaručených ústavou, listinou a dohovorom a priznal jej tiež náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

10. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

13. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

14. O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

15. Ústavný súd sa oboznámil so skutkovým stavom veci sťažovateľky, aby posúdil, či zaistovacie úkony realizované orgánmi činnými v trestnom konaní v trestnej veci týkajúcej sa sťažovateľky neprekročili limity ňou namietaných článkov ústavy, listiny a dohovoru.

Ako vyplýva z obsahu sťažnosti a z jej príloh v trestnej veci skrátene dane a poistného podľa ustanovení § 276 ods. 1 a 4 Trestného zákona, bola sťažovateľke adresovaná v zmysle ustanovení § 89 Trestného poriadku výzva prezídia policajného zboru z 11. júna 2015 k vydaniu vecí dôležitých pre trestné konanie, špecifikovaných vo výzve, v ktorej bola sťažovateľka poučená o následkoch nevyhovenia predmetnej výzve. Sťažovateľka v určitom rozsahu výzvu splnila 7. júla 2015, pričom jej konateľ v zápisnici o vydaní vecí súčasne uviedol, že pre splnenie výzvy v plnom rozsahu je potrebné ju v niektorých bodoch podrobnejšie špecifikovať a poskytnúť k jej splneniu širší časový rámec. Prezídium PZ adresovalo sťažovateľke ďalšiu výzvu z 20. júla 2015 k vydaniu vecí dôležitých pre trestné konanie, podrobne vo výzve špecifikovaných s určením termínu pre splnenie výzvy na 29. júl 2015. Sťažovateľka reagovala na predmetnú výzvu 29. júla 2015, keď v zápisnici o vydaní vecí konateľ sťažovateľky uviedol, že pre vydanie určenej skupiny údajov nie sú splnené procesné podmienky, keďže tieto sú podľa neho predmetom obchodného tajomstva a sťažovateľka je ochotná ich sprístupniť v priestoroch svojho sídla vyšetrovateľovi alebo určenému znalcovi, pričom súčasne ide o rozsiahly súbor údajov, ktoré pre krátkosť poskytnutého času nebolo možné zo strany sťažovateľky predložiť. Následne bol vyšetrovateľom prezídia policajného zboru vydaný príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemku z 3. augusta 2015, ktorého vydanie vyšetrovateľ odôvodnil úmyselnou nechotou konateľa sťažovateľky splniť v plnom rozsahu predchádzajúce výzvy na vydanie vecí dôležitých pre vedené trestné konanie, pričom objektívnu možnosť splnenia výzvy v plnom rozsahu odôvodnil vyšetrovateľ poukazom na relevantné ustanovenia zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o účtovníctve“). Zároveň bol úradom špeciálnej prokuratúry vydaný príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov z 5. augusta 2015, ktorý bol odôvodnený rovnakými okolnosťami ako príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemku z 3. augusta 2015.

Zo zápisnice prezídia policajného zboru o vydaní počítačových údajov z 12. augusta 2015 vyplýva, že prokuristka sťažovateľky, ktorej bol doručený príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov z 5. augusta 2015, naň reagovala vyjadrením, že nemá potrebné vedomosti o uchovávaných údajoch a preto ich nie je schopná vydať. V predmetnej zápisnici potvrdila prokuristka sťažovateľky prevzatie jej rovnopisu.

Zo zápisnice prezídia policajného zboru o vykonaní prehliadky iných priestorov z 12. augusta 2015 vyplýva, že po predchádzajúcej výzve v zmysle ustanovení § 89 ods. 1 a 2 Trestného poriadku prokuristka sťažovateľky uviedla, že dobrovoľne vydáva dva pevné disky počítača a takisto server (špecifikované v predmetnej zápisnici) obsahujúce relevantné údaje týkajúce sa účtovnej evidencie sťažovateľky. V predmetnej zápisnici tiež prokuristka sťažovateľky potvrdila prevzatie rovnopisu zápisnice.

Z obsahu listu generálnej prokuratúry č. k. XVI Gn 4/16/1000-4 z 15. februára 2016 vyplýva, že uznesením prezídia policajného zboru z 12. augusta 2015 bol po vykonanej extrakcii relevantných údajov označený server sťažovateľke vrátený a nasledujúci deň jej boli vrátené aj dva pevné disky (vo svojej sťažnosti tieto generálnou prokuratúrou prezentované skutočnosti sťažovateľka nijako nespochybňuje). Z obsahu označeného listu tiež vyplýva, že údaje získané skopírovaním 12. augusta 2015 boli nepoužiteľné, a preto bol na základe príkazu na uchovanie a vydanie počítačových údajov z 5. augusta 2015 konateľ sťažovateľky opätovne vyzvaný k vydaniu počítačových údajov. Z obsahu zápisnice prezídia policajného zboru spísanej 20. augusta 2015 vyplýva, že prokuristka sťažovateľky umožnila poverenému znalcovi vykonať skopírovanie relevantných údajov, pričom znalec skopírované údaje špecifikoval v predmetnej zápisnici a prevzatie rovnopisu zápisnice potvrdila prokuristka sťažovateľky v zápisnici svojím podpisom.

16. Ústavný súd sa ďalej oboznámil s relevantnou procesnoprávnou úpravou, ktorá bola v trestnej veci sťažovateľky orgánmi činnými v trestnom konaní aplikovaná.

Podľa ustanovení § 89 ods. 1 Trestného poriadku, kto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu; ak ju treba na účely trestného konania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhovie výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia.

Podľa ustanovenia § 89 ods. 2 Trestného poriadku povinnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na listinu alebo inú vec, ktorej obsah sa týka okolností, o ktorej platí zákaz výsluchu, okrem prípadu, keď došlo k oslobodeniu od povinnosti zachovať vec v tajnosti alebo k oslobodeniu od povinnosti mlčanlivosti.

Podľa ustanovenia § 89 ods. 3 Trestného poriadku vyzvať na vydanie veci je oprávnený predseda senátu pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt.

Podľa ustanovení § 90 ods. 1 Trestného poriadku, ak je na objasnenie skutočností závažných pre trestné konanie nevyhnutné uchovanie uložených počítačových údajov vrátane prevádzkových údajov, ktoré boli uložené prostredníctvom počítačového systému, môže predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor vydať príkaz, ktorý musí byť odôvodnený aj skutkovými okolnosťami, osobe, v ktorej držbe alebo pod jej kontrolou sa nachádzajú také údaje, alebo poskytovateľovi takých služieb, aby

- a) také údaje uchovali a udržiavali v celistvosti,
- b) umožnili vyhotovenie a ponechanie si kópie takých údajov,
- c) znemožnili prístup k takým údajom,
- d) také údaje odstránili z počítačového systému,
- e) také údaje vydali na účely trestného konania.

Podľa ustanovenia § 90 ods. 4 Trestného poriadku príkaz na umožnenie vyhotovenia a ponechania si kópie počítačových údajov sa doručí osobe, v ktorej držbe alebo pod jej kontrolou sa nachádzajú také údaje, alebo poskytovateľovi takých služieb, ktorým sa môže uložiť povinnosť zachovať v tajnosti opatrenia uvedené v príkaze.

Podľa ustanovenia § 90 ods. 5 Trestného poriadku osoba, v ktorej držbe alebo pod jej kontrolou sa nachádzajú počítačové údaje, vydá tieto údaje, alebo poskytovateľ služieb vydá informácie týkajúce sa týchto služieb, ktoré sú v jeho držbe alebo pod jeho kontrolou, tomu, kto vydal príkaz podľa odseku 1 alebo osobe uvedenej v príkaze podľa odseku 1.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 Trestného poriadku, zápisnica o úkonoch podľa § 89 až 92 musí obsahovať aj dostatočne presný opis vydanej veci, odňatej veci, prevzatej veci alebo počítačových údajov, ktorý umožní určiť ich totožnosť.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 Trestného poriadku osobe, ktorá vec alebo počítačové údaje vydala alebo ktorej boli počítačové údaje odňaté, alebo od ktorej boli vec alebo počítačové údaje prevzaté, vydá orgán, ktorý úkon vykonal, ihneď písomné potvrdenie o prevzatí vecí alebo počítačových údajov alebo rovnopis zápisnice. Osobu, ktorej vec alebo počítačové údaje boli zaistené, o tom písomne vyrozumie orgán, ktorý vec alebo počítačové údaje prevzal.

Podľa ustanovení § 99 ods. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacim je vec dôležitá pre trestné konanie, alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, alebo je potrebné vykonať zaistenie hnutelných vecí na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody.

Podľa ustanovení § 99 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v odseku 1 možno vykonať aj prehliadku priestorov neslúžiacich na bývanie a prehliadku pozemku, ktoré nie sú verejne prístupné.

Podľa ustanovení § 101 ods. 1 Trestného poriadku prehliadku iných priestorov alebo prehliadku pozemku je oprávnený nariadiť predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt. Príkaz musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa vlastníkovi alebo užívateľovi priestorov alebo pozemku, alebo jeho zamestnancovi pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

Podľa ustanovení § 101 ods. 2 Trestného poriadku prehliadku iných priestorov alebo pozemkov vykoná bez meškania orgán, ktorý ju nariadil, alebo na jeho príkaz policajt.

Podľa ustanovení § 104 ods. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku, osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku možno vykonať len po predchádzajúcej výzve toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k takému úkonu.

Podľa ustanovení § 104 ods. 2 Trestného poriadku postup podľa odseku 1 sa nevyžaduje, ak tomu bráni závažná prekážka a vec neznesie odklad alebo ak by predchádzajúca výzva bola zjavne neúspešná.

17. Podstata námietok sťažovateľky, ktoré prezentuje v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu, sa dotýka otázky rešpektovania „súkromia“ sťažovateľky, ktorá je obchodnou spoločnosťou. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre pripomína, že pojem „obydlie“ má širší význam ako slovo „homo“ uvedené v anglickej verzii čl. 8 dohovoru a môže zahŕňať napríklad aj pracovňu alebo kanceláriu príslušníka slobodného povolania. Za určitých okolností možno práva zaručené v čl. 8 dohovoru vykladať v tom zmysle, že zahŕňajú aj právo spoločnosti na rešpektovanie jej sídla, pobočky, obchodných priestorov a aj „korešpondencie“ v širšom zmysle zahŕňajúcom aj údaje rôzneho charakteru týkajúce sa činnosti spoločnosti a jej zamestnancov (pozri rozhodnutie ESLP vo veci Delta Pekárne a.s., proti Českej republike z 2. októbra 2014, sťažnosť č. 97/11).

Ústavný súd preto nemá pochybnosti, že sťažovateľkou namietané zaistovacie úkony realizované orgánmi činnými v trestnom konaní v súvislosti s vedeným trestným konaním predstavovali zásah do jej práva na rešpektovanie „súkromia“.

Z hľadiska metodologického pri sťažnostiach týkajúcich sa namietaného porušenia čl. 8 dohovoru po uznaní, že ide o vec spadajúcu do pôsobnosti označeného článku, ESLP, ktorého judikatúru ústavný súd štandardne pri svojej rozhodovacej činnosti zohľadňuje, presúva svoju pozornosť na skúmanie ospravedlniteľnosti takéhoto zásahu z pohľadu

limitov vymedzených čl. 8 dohovoru. Ako prvé nastupuje posúdenie kritéria legality (že k zásahu došlo na základe zákona), potom legitímnosti (že k zásahu došlo pre účely niektorého zo záujmov vymedzených čl. 8 ods. 2 dohovoru) a napokon proporcionality zásahu, teda že zásah bol v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa nevyhnutný.

18. V posudzovanom prípade sťažovateľky zákonný podklad pre zásah do práv sťažovateľky mali predstavovať ustanovenia § 89 a nasledujúcich Trestného poriadku, ako aj ustanovenia § 99 a nasledujúcich Trestného poriadku, pričom zásah do práv sťažovateľky sledoval legitímny cieľ – verejný záujem na objasnení trestnej činnosti.

V súlade s citovanou právnou úpravou boli sťažovateľke (konateľovi sťažovateľky ako jej štatutárnemu orgánu a teda kompetentnej osobe) adresované predchádzajúce výzvy k vydaniu vecí dôležitých pre trestné konania, išlo o dve výzvy k vydaniu vecí z 11. júna 2015 a z 20. júla 2015, ktoré neboli zo strany sťažovateľky rešpektované v plnom rozsahu, pričom argumenty, ktorými sa snažila sťažovateľka odôvodniť existenciu objektívnych prekážok brániacich splneniu výzvy v plnom rozsahu, vyšetrovateľ poukazom na relevantnú právnú úpravu (zákon o účtovníctve) vyhodnotil ako neopodstatnené. Po zistení, ku ktorému sa dopracovali orgány činné v trestnom konaní na základe vyjadrení konateľa sťažovateľky, a síce že informácie relevantné pre vyšetrovanie majú podobu počítačových údajov, bol v súlade s ustanoveniami § 90 ods. 1 Trestného poriadku vydaný zo strany kompetentného subjektu, prokurátora, riadne odôvodnený príkaz na vyhotovenie a ponechanie si počítačových údajov. V súlade s ustanovením § 90 ods. 4 Trestného poriadku bol predmetný príkaz doručený kompetentnej osobe, prokuristke sťažovateľky, ktorá ho z dôvodu odbornej indispozície nebola schopná splniť a teda požadované počítačové údaje v rozpore s ustanovením § 90 ods. 5 vydané neboli. Vyšetrovateľ prezídia policajného zboru tiež disponoval regulárnym príkazom na prehliadku iných priestorov, ktorý bol odôvodnený v súlade s ustanovením § 101 ods. 1 Trestného poriadku, bol v ňom uvedený dôvod prehliadky (uvedenie dôvodného podozrenia, že v tomto priestore sa nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie vec) spolu s uvedením popisu vecí, ktoré mali byť predmetom prehliadky. K realizácii tohto príkazu však vyšetrovateľ prezídia PZ nepristúpil, keďže veci dôležité pre trestné konanie (server a pevné disky) boli vydané

dobrovoľne, a to prokuristkou sťažovateľky, ktorej bol v súlade s ustanovením § 101 ods. 1 Trestného poriadku doručený predmetný príkaz a súčasne jej bola v súlade s ustanovením § 104 ods. 1 Trestného poriadku adresovaná predbežná výzva k dobrovoľnému vydaniu vecí. V súlade s ustanovením § 93 ods. 1 Trestného poriadku bola o úkone vydania vecí spísaná zápisnica s uvedením presného opisu vecí a v súlade s ustanovením § 93 ods. 2 Trestného poriadku bol rovnopis tejto zápisnice doručený prokuristke sťažovateľky.

Zápisnica o skopírovaní relevantných počítačových údajov z 20. augusta 2015 (druhé skopírovanie nasledujúce po prvotnom neúspešnom kopírovaní) obsahovala v súlade s ustanovením § 93 ods. 1 Trestného poriadku popis skopírovaných počítačových údajov a bola tiež v súlade s ustanovením § 93 ods. 2 Trestného poriadku doručená kompetentnej osobe, prokuristke sťažovateľky.

19. V prípade sťažovateľky došlo na základe vydaných príkazov k realizácii úkonu vydania vecí (serveru a pevných diskov) a úkonu vyhotovenia a ponechania si kópie počítačových údajov. Zaisťovací úkon prehliadky iných priestorov realizovaný nebol, pretože relevantné veci (server a pevné disky) boli dobrovoľne vydané kompetentnou osobou.

Pokiaľ ide o prvý úkon vydania vecí (serveru a pevných diskov), tento bol realizovaný, tak ako je to uvedené v bode 18, v plnom súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Kompetentnej osobe bol riadne doručený príkaz na prehliadku priestorov, táto osoba bola predbežne vyzvaná k dobrovoľnému vydaniu vecí, o úkone vydania bola spísaná zápisnica majúca zákonné parametre a rovnopis zápisnice o predmetnom úkone bol kompetentnej osobe doručený.

Aj v prípade realizácie druhého úkonu boli dodržané príslušné procesné ustanovenia (viď bod 18), kompetentnej osobe bol riadne doručený príkaz na vyhotovenie a ponechanie počítačových údajov, bola spísaná zápisnica o skopírovaní údajov obsahujúca ich podrobnú špecifikáciu a táto zápisnica bola súčasne doručená kompetentnej osobe.

Zákonom predpokladané podmienky boli u oboch realizovaných úkonov splnené a realizovaný zásah možno preto hodnotiť ako legálny. Zároveň existoval, ako už bolo povedané (viď bod 18), legitímny dôvod pre ich realizáciu.

20. Kritérium proporcionality aplikované pri posudzovaní zásahov do súkromia vyžaduje adekvátne vyváženie dvoch navzájom si konkurujúcich záujmov, v konkrétnom prípade sťažovateľky, na jednej strane jej práva na „súkromie“ a na druhej strane verejného záujmu na odhalení trestnej činnosti.

Vzhľadom na skutočnosť, že sa predmet vyšetrovanej trestnej činnosti dotýkal podnikateľskej činnosti sťažovateľky a poznatky k jej objasneniu poskytovala účtovná evidencia sťažovateľky, ktorá mala podobu počítačových dát, bolo získanie označených dát jediným prostriedkom k dosiahnutiu sledovaného cieľa. V čase realizácie úkonu výzva adresovaná prokuristke sťažovateľky k vydaniu označených dát ako primárny prostriedok k ich získaniu zlyhala, keďže prokuristka nebola schopná tieto dáta poskytnúť. Orgán činný v trestnom konaní bol nútený pristúpiť k druhému spôsobu predstavujúcemu intenzívnejší zásah do práv sťažovateľky (odňatie vecí, ktoré tieto dáta obsahovali), avšak spôsobu opodstatnenému, keďže využitie spomínaného miernejšieho prostriedku neprichádzalo pre indispozíciu na strane sťažovateľky (prokuristky sťažovateľky) do úvahy.

Uvedené okolnosti podľa názoru ústavného súdu svedčia v prospech záveru o primeranosti vykonaného zásahu.

21. Na základe komplexného posúdenia všetkých relevantných kritérií v okolnostiach prípadu sťažovateľky ústavný súd dospel k záveru, že zásah do práv sťažovateľky bol legálny, legitímny a primeraný sledovanému cieľu, a teda ústavne akceptovateľný a konformný s limitmi vyplývajúcimi zo sťažovateľkou označených článkov dohovoru, ktorých porušenie namieta.

22. Vzhľadom na všetky uvedené čiastkové závery považuje ústavný súd sťažnosť sťažovateľky za zjavne neopodstatnenú a ako takú ju v zmysle ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. mája 2017